Zbiór Orzeczeń

POSTANOWIENIE TRYBUNAŁU (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania)

z dnia 29 kwietnia 2025 r.*

Odwołanie – Klauzula arbitrażowa – Przyjmowanie odwołań do rozpoznania – Artykuł 170b regulaminu postępowania przed Trybunałem – Wniosek wykazujący istotność kwestii dla jedności, spójności lub rozwoju prawa Unii – Częściowe przyjęcie odwołania do rozpoznania

W sprawie C-881/24 P

mającej za przedmiot odwołanie w trybie art. 56 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wniesione w dniu 19 grudnia 2024 r.,

SC, którą reprezentowała A. Kunst, Rechtsanwältin,

strona skarżąca,

w której drugą stroną postępowania jest:

Eulex Kosovo, z siedzibą w Pristinie (Kosowo),

strona pozwana w pierwszej instancji,

TRYBUNAŁ (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania)

w składzie: T. von Danwitz, wiceprezes Trybunału, N. Jääskinen i M. Condinanzi (sprawozdawca), sędziowie,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając wniosek sędziego sprawozdawcy i po wysłuchaniu rzecznik generalnej J. Kokott,

wydaje następujące

Postanowienie

1 W swoim odwołaniu SC wnosi o uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 6 listopada 2024 r., SC/Eulex Kosovo (T-242/17 RENV-OP, zwanego dalej „zaskarżonym wyrokiem”, EU:T:2024:772), na mocy którego Sąd uchylił wyrok zaoczny z dnia 19 października 2022 r., SC/Eulex Kosovo (T-242/17 RENV, EU:T:2022:637), i oddalił żądania SC.

* Język postępowania: angielski.

W przedmiocie wniosku o przyjęcie odwołania do rozpoznania

2 Na mocy art. 58a akapit drugi lit. b) statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w przypadku odwołań wniesionych od orzeczeń Sądu dotyczących wykonania umowy zawierającej klauzulę arbitrażową w rozumieniu art. 272 TFUE Trybunał decyduje wcześniej o ich przyjęciu do rozpoznania.

3 Na podstawie art. 58a akapit trzeci tego statutu odwołanie przyjmuje się do rozpoznania, w całości lub w części, zgodnie ze szczegółowymi przepisami określonymi w regulaminie postępowania przed Trybunałem, jeżeli występuje w nim kwestia istotna dla jedności, spójności lub rozwoju prawa Unii.

4 Zgodnie z brzmieniem art. 170a § 1 regulaminu postępowania w sytuacjach, o których mowa w art. 58a akapit drugi statutu, wnoszący odwołanie załącza do odwołania wniosek o przyjęcie odwołania do rozpoznania, w którym wyjaśnia, jakiej kwestii istotnej dla jedności, spójności lub rozwoju prawa Unii ono dotyczy, i który zawiera wszystkie niezbędne elementy, aby umożliwić Trybunałowi wydanie rozstrzygnięcia w przedmiocie tego wniosku.

5 Zgodnie z art. 170b §§ 1 i 3 regulaminu postępowania Trybunał orzeka w przedmiocie wniosku o przyjęcie odwołania do rozpoznania w możliwie najkrótszym czasie postanowieniem z uzasadnieniem.

Argumentacja strony wnoszącej odwołanie

6 W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie odwołania do rozpoznania wnosząca odwołanie podnosi, że zarzuty pierwszy, drugi i czwarty tego odwołania, dotyczące naruszenia art. 41 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”), a także zarzut trzeci tego odwołania, dotyczący naruszenia prawa do obrony, dotyczą kwestii istotnych dla jedności, spójności lub rozwoju prawa Unii.

7 Co się tyczy pierwszego i drugiego zarzutu odwołania, wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył wymóg bezstronności, zarówno obiektywnej, jak i subiektywnej, wynikający z art. 41 ust. 1 Karty.

8 W pierwszej kolejności utrzymuje ona zasadniczo, że Sąd naruszył prawo, gdy w pkt 56 i 57 zaskarżonego wyroku przeprowadził łączne badanie, w świetle art. 41 ust. 1 Karty, zarzutów drugiego i trzeciego skargi, dotyczących, odpowiednio, podnoszonego istnienia konfliktu interesów i podnoszonego naruszenia zasady bezstronności. W tym względzie utrzymuje ona, że Sąd niesłusznie wymagał w pkt 65 i 66 zaskarżonego wyroku, aby wykazała ona istnienie „obiektywnych, istotnych i spójnych poszlak” konfliktu interesów lub stronniczości, bowiem właściwe kryterium, wypracowane przez Trybunał w wyrokach z dnia 21 października 2021 r., Parlament/UZ (C-894/19 P, EU:C:2021:863, pkt 54), i z dnia 11 stycznia 2024 r., Hamers/Cedefop (C-111/22 P, EU:C:2024:5, pkt 47, 52), to „uzasadnione wątpliwości” co do ewentualnego konfliktu interesów lub braku bezstronności ze strony urzędnika.

9 W drugiej kolejności wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo, ponieważ pominął orzecznictwo wynikające z wyroku z dnia 21 października 2021 r., Parlament/UZ (C-894/19 P, EU:C:2021:863, pkt 59, 63), dotyczące braku obiektywnej bezstronności, z której wynika, że uprzednia znajomość okoliczności faktycznych sprawy i uprzednie uczestnictwo przełożonego w postępowaniach administracyjnych mogą wzbudzić uzasadnione wątpliwości co do

bezstronności tego przełożonego. W niniejszej sprawie Sąd nie wziął zatem pod uwagę ani uprzedniej wiedzy przełożonej wnoszącej odwołanie o okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy, ani też faktu, że ze względu na ową wiedzę przełożona ta mogła mieć z góry negatywną opinię na temat wnoszącej odwołanie.

10 Zdaniem wnoszącej odwołanie zarzuty pierwszy i drugi dotyczą, po pierwsze, kwestii odpowiedniego standardu dowodowego dla oceny istnienia konfliktu interesów jako „wariantu" braku bezstronności urzędnika. Kwestia ta jest istotna dla jedności, spójności lub rozwoju prawa Unii, ponieważ pojawia się ona również w innych dziedzinach prawa Unii.

11 Po drugie, zarzuty te dotyczą kwestii, również istotnej dla jedności, spójności i rozwoju prawa Unii, czy orzecznictwo Trybunału wynikające z wyroków z dnia 21 października 2021 r., Parlament/UZ (C-894/19 P, EU:C:2021:863), i z dnia 11 stycznia 2024 r., Hamers/Cedefop (C-111/22 P, EU:C:2024:5), ma zastosowanie nie tylko do dochodzeń administracyjnych w ramach postępowań dyscyplinarnych, lecz również do wszelkich innych rodzajów postępowań administracyjnych, w tym postępowań będących przedmiotem niniejszej sprawy.

12 W zarzucie trzecim odwołania, który dotyczy rozmowy kwalifikacyjnej w ramach konkursu wewnętrznego z 2016 r., wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył jej prawo do obrony, gdy uznał w pkt 79 zaskarżonego wyroku, iż nie było potrzeby nakazania przekazania czytelnych ocen z rozmowy z powodu rzekomo nieczytelnych odręcznych adnotacji jej przełożonej oraz wyjaśnień co do sposobu, w jaki oceny zostały sporządzone.

13 W zarzucie czwartym wnosząca odwołanie podnosi, że uprzednie powiadomienie o składzie komisji konkursowej, przynajmniej na wniosek kandydata, wchodzi w zakres wymogu bezstronności przewidzianego w art. 41 ust. 1 Karty. Takie uprzednie powiadomienie pozwoliłoby kandydatom na zakwestionowanie składu komisji konkursowej, jeżeli podejrzewają oni wystąpienie stronniczości lub konfliktu interesów, i złożenie zażalenia na wczesnym etapie. Zdaniem wnoszącej odwołanie podniesiona w ten sposób kwestia wykracza poza ramy zarzutu czwartego, ponieważ ocena Trybunału może dostarczyć istotnych wskazówek dla innych spraw.

Ocena Trybunału

14 Na wstępie należy stwierdzić, że to na wnoszącym odwołanie spoczywa ciężar wykazania, że kwestie podnoszone w odwołaniu są istotne dla jedności, spójności lub rozwoju prawa Unii (postanowienie z dnia 10 grudnia 2021 r., EUIPO/The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, pkt 20 i przytoczone tam orzecznictwo).

15 Poza tym, jak wynika z art. 58a akapit trzeci statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w związku z art. 170a § 1 i art. 170b § 4 regulaminu postępowania, wniosek o przyjęcie odwołania do rozpoznania musi zawierać wszystkie niezbędne elementy, aby umożliwić Trybunałowi rozstrzygnięcie w przedmiocie przyjęcia odwołania do rozpoznania oraz określenie, w przypadku częściowego przyjęcia tego odwołania, zarzutów lub części odwołania, których powinna dotyczyć odpowiedź na odwołanie. Skoro bowiem mechanizm wstępnego przyjmowania odwołań do rozpoznania przewidziany w art. 58a tego statutu ma na celu ograniczenie kontroli sprawowanej przez Trybunał do kwestii istotnych dla jedności, spójności lub rozwoju prawa Unii, jedynie zarzuty podnoszące takie kwestie, wykazane przez wnoszącego odwołanie, mogą podlegać badaniu przez Trybunał w ramach procedury odwoławczej (postanowienia: z dnia 10 grudnia 2021 r., EUIPO/The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, pkt 21; z dnia 30 stycznia 2023 r., bonnanwalt/EUIPO, C-580/22 P, EU:C:2023:126, pkt 11).

16 Wobec powyższego wniosek o przyjęcie odwołania do rozpoznania musi w każdym wypadku w sposób jasny i precyzyjny wskazywać zarzuty, na których odwołanie się opiera, z taką samą precyzją i jasnością określać kwestię prawną podnoszoną w każdym zarzucie, uściślać, czy ta kwestia jest istotna dla jedności, spójności lub rozwoju prawa Unii, i podawać w sposób konkretny powody, dla których wspomniana kwestia jest istotna w świetle przywołanego kryterium. Co się tyczy w szczególności zarzutów odwołania, wniosek o przyjęcie odwołania do rozpoznania musi określać przepis prawa Unii lub orzecznictwo, które mogły zostać naruszone przez zaskarżony wyrok lub postanowienie, przedstawiać w sposób zwięzły naruszenie prawa, którego miał się dopuścić Sąd, i wskazywać, w jakiej mierze wpłynęło ono na rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonym wyroku lub postanowieniu. W sytuacji gdy przywołane naruszenie prawa wynika z naruszenia orzecznictwa, wniosek o przyjęcie odwołania do rozpoznania musi przedstawiać w sposób zwięzły, lecz jasny i precyzyjny, po pierwsze, gdzie występuje zarzucana sprzeczność – poprzez wskazanie zarówno punktów zaskarżonego wyroku lub postanowienia, które wnoszący odwołanie podważa, jak i punktów orzeczenia Trybunału lub Sądu, które jego zdaniem nie zostały uwzględnione, a po drugie, konkretne powody, dla których taka sprzeczność powoduje powstanie kwestii istotnej dla jedności, spójności lub rozwoju prawa Unii (postanowienia: z dnia 10 grudnia 2021 r., EUIPO/The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, pkt 22; z dnia 30 stycznia 2023 r., bonnanwalt/EUIPO, C-580/22 P, EU:C:2023:126, pkt 12).

17 Zgodnie z zasadą, według której ciężar dowodu spoczywa na autorze wniosku o przyjęcie odwołania do rozpoznania, wnoszący odwołanie powinien wykazać, że podnosi jedną lub kilka kwestii istotnych dla jedności, spójności lub rozwoju prawa Unii, przy czym zakres tych kryteriów wykracza poza ramy zaskarżonego wyroku, a ostatecznie poza zakres jego odwołania (zob. podobnie postanowienia: z dnia 16 listopada 2022 r., EUIPO/Nowhere, C-337/22 P, EU:C:2022:908, pkt 32; z dnia 30 stycznia 2023 r., bonnanwalt/EUIPO, C-580/22 P, EU:C:2023:126, pkt 15).

18 Wykazanie to wymaga ustalenia zarówno istnienia, jak i wagi takich kwestii za pomocą konkretnych i swoistych dla danego przypadku dowodów, a nie tylko w drodze analizy o charakterze ogólnym (zob. podobnie postanowienia: z dnia 16 listopada 2022 r., EUIPO/Nowhere, C-337/22 P, EU:C:2022:908, pkt 33; z dnia 30 stycznia 2023 r., bonnanwalt/EUIPO, C-580/22 P, EU:C:2023:126, pkt 16).

19 W niniejszej sprawie należy stwierdzić w pierwszej kolejności, że wniosek o przyjęcie odwołania do rozpoznania wskazuje w sposób precyzyjny i jasny cztery zarzuty podniesione w odwołaniu, dotyczące: pierwszy, drugi i czwarty – naruszenia art. 41 ust. 1 Karty, a trzeci – naruszenia prawa do obrony.

20 W drugiej kolejności, co się tyczy zarzutów odwołania pierwszego i drugiego, dotyczących podnoszonego naruszenia przez Sąd wymogu bezstronności wynikającego z art. 41 ust. 1 Karty, należy stwierdzić, że wniosek o przyjęcie odwołania do rozpoznania wyjaśnia w sposób wystarczający, na czym polegają podnoszone naruszenia przez Sąd prawa wynikające z nieuwzględnienia orzecznictwa Trybunału, w jakim zakresie te podnoszone naruszenia wywarły wpływ na wynik zaskarżonego wyroku, oraz konkretne powody, dla których takie naruszenia – przy założeniu, że zostaną wykazane – dotyczą kwestii istotnej dla jedności, spójności lub rozwoju prawa Unii.

21 Po pierwsze bowiem, jak wskazano w pkt 8 niniejszego postanowienia, z wniosku tego wynika, że pierwsze zarzucane Sądowi naruszenie prawa polega na tym, iż w pkt 65 i 66 zaskarżonego wyroku Sąd wymagał, wbrew orzecznictwu Trybunału, aby wnosząca odwołanie wykazała istnienie

„obiektywnych, istotnych i spójnych przesłanek” konfliktu interesów lub stronniczości, podczas gdy właściwym kryterium, jakie wynika z tego orzecznictwa, jest kryterium „uzasadnionych wątpliwości” co do ewentualnego konfliktu interesów lub braku bezstronności ze strony urzędnika, których nie można rozwiać. Tymczasem zgodnie z tym wnioskiem, gdyby takie naruszenie nie zostało popełnione, żądania wnoszącej odwołanie zostałyby uwzględnione.

22 Ponadto wnosząca odwołanie podkreśla, że kwestia standardu dowodowego odpowiedniego do oceny istnienia konfliktu interesów jako przejawu braku bezstronności urzędnika pojawia się również w innych dziedzinach prawa Unii i że jednolite stosowanie tego standardu przyczynia się do spójności prawa Unii, a tym samym podniesiona w ten sposób kwestia prawna wykracza poza ramy jej odwołania, ponieważ odpowiedź na to pytanie może mieć dalej idące konsekwencje. Wnosząca odwołanie podaje konkretne powody, dla których kwestia ta jest istotna z punktu widzenia jedności, spójności i rozwoju prawa Unii.

23 Po drugie, jak wskazano w pkt 9 niniejszego postanowienia, z wniosku o przyjęcie odwołania do rozpoznania wynika, że drugie podnoszone naruszenie prawa dotyczy w istocie tego, iż w pkt 81 i 82 zaskarżonego wyroku Sąd, wbrew orzecznictwu Trybunału, nie przyjął, że uprzednie zapoznanie się z okolicznościami faktycznymi sprawy przez przełożonego i jego uprzednie uczestnictwo w postępowaniach administracyjnych mogą wzbudzić uzasadnione wątpliwości co do bezstronności tego przełożonego.

24 Ponadto skarżąca podnosi, że poprzez tę kwestię powstaje również pytanie, czy orzecznictwo Trybunału wynikające z wyroków z dnia 21 października 2021 r., Parlament/UZ (C-894/19 P, EU:C:2021:863), i z dnia 11 stycznia 2024 r., Hamers/Cedefop (C-111/22 P, EU:C:2024:5), ma zastosowanie nie tylko do dochodzeń administracyjnych w ramach postępowań dyscyplinarnych, lecz również do każdego innego rodzaju postępowań administracyjnych. Tymczasem należy stwierdzić, że zakres tego pytania wykracza poza spory z zakresu służby publicznej lub umów o pracę.

25 Natomiast w trzeciej kolejności, jeśli chodzi o trzeci zarzut odwołania, dotyczący naruszenia prawa do obrony i związany z odmową nakazania przez Sąd przekazania czytelnych ocen oraz wyjaśnień co do sposobu, w jaki oceny zostały sporządzone, to o ile prawdą jest, że wnosząca odwołanie powołuje się na naruszenie prawa, którego miał się dopuścić Sąd, o tyle nie zmienia to faktu, że ogranicza się ona do wskazania tego naruszenia i przedstawienia argumentów o charakterze ogólnym, nie podając konkretnych powodów, dla których taki błąd – przy założeniu, że zostałby wykazany – podnosiłby kwestię istotną dla jedności, spójności lub rozwoju prawa Unii, która uzasadniałaby przyjęcie odwołania do rozpoznania. Należy zatem uznać, że w tym względzie wnosząca odwołanie nie spełniła wszystkich wymogów wymienionych w pkt 16 niniejszego postanowienia.

26 Podobnie, w czwartej kolejności, w odniesieniu do czwartego zarzutu odwołania, dotyczącego uprzedniego powiadomienia o składzie komisji konkursowej, przynajmniej na wniosek kandydata, co wchodzi w zakres wymogu bezstronności przewidzianego w art. 41 ust. 1 Karty, należy podkreślić, że wnosząca odwołanie, po pierwsze, nie wskazuje naruszenia prawa, jakiego miał się dopuścić Sąd i które doprowadziło do naruszenia tego przepisu, a po drugie, nie przedstawia powodów, dla których taki błąd, przy założeniu, że zostałby wykazany, podnosiłby kwestię istotną dla jedności, spójności lub rozwoju prawa Unii. Należy zatem stwierdzić, że w tym względzie wnosząca odwołanie nie spełniła wszystkich wymogów określonych w pkt 14–16 niniejszego postanowienia.

27 W świetle argumentów przedstawionych przez wnoszącą odwołanie rozpatrywany tu wniosek o dopuszczenie odwołania do rozpoznania wykazuje w sposób wystarczający pod względem prawnym, że zarzuty pierwszy i drugi odwołania dotyczą kwestii istotnych dla jedności, spójności i rozwoju prawa Unii.

28 W świetle powyższych rozważań należy częściowo dopuścić odwołanie, ograniczając jego badanie do zarzutów pierwszego i drugiego, których powinna dotyczyć odpowiedź na odwołanie, i nie dopuścić go w pozostałym zakresie.

W przedmiocie kosztów

29 Zgodnie z art. 170b § 4 regulaminu postępowania jeżeli odwołanie zostanie przyjęte do rozpoznania w całości lub w części zgodnie z kryteriami określonymi w art. 58a akapit trzeci statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, postępowanie toczy się zgodnie z art. 171–190a tego regulaminu.

30 Zgodnie z art. 137 regulaminu postępowania, który znajduje zastosowanie do postępowania odwoławczego na mocy art. 184 § 1 tego regulaminu, o kosztach rozstrzyga się w wyroku lub postanowieniu kończącym postępowanie w sprawie.

31 Ponieważ wniosek o przyjęcie odwołania do rozpoznania został uwzględniony, rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Z powyższych względów Trybunał (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) postanawia, co następuje:

1) **Odwołanie zostaje przyjęte do rozpoznania w zakresie, w jakim dotyczy zarzutów pierwszego i drugiego, do których wyłącznie powinna odnosić się odpowiedź na odwołanie.**

2) **W pozostałym zakresie odwołanie nie zostaje przyjęte do rozpoznania.**

3) **Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.**

Podpisy